

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

3.2.2010

B7-0083/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

ELi strateegia Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil (COP15)

Jo Leinen, Marita Ulvskog, Linda McAvan, Dan Jørgensen, Andrés Perello Rodríguez, Kriton Arsenis, Judith A. Merkies
fraktsiooni S&D nimel

RE\803752ET.doc

PE432.936v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon ELi strateegia kohta Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil (COP15)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) ja selle Kyoto protokoll;
 - võttes arvesse Bali tegevuskava (otsus 1 / COP13);
 - võttes arvesse Kopenhaageni kokkulepet, mis esitati Taanis Kopenhaagenis 7.–18. detsembril 2009. aastal toimunud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 15. konverentsil (COP 15) ja Kyoto protokollil osaliste koosolekuna toimival konventsiooniosaliste 5. konverentsil (COP/MOP 5);
 - võttes arvesse oma 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi kohta¹;
 - võttes arvesse 17. detsembril 2008. aastal vastu võetud ELi kliimamuutuste paketti;
 - võttes arvesse eelseisvat mitteametlikku Euroopa Ülemkogu kohtumist 11. veebruaril 2010, kus vaadatakse läbi Kopenhaagenis kokkulepitud järeldused;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Kopenhaagenis 2009. aasta detsembris toimunud läbirääkimistel rahvusvahelise ulatusliku kliimamuutuste kokkuleppe sõlmimise üle 2012. aasta järgseks ajaks ei jõutud soovitud tulemuseni;
- B. arvestades, et katastroofiline kliimamuutus on tõenäoline, kui pärast 2012. aastat ei ole globaalne kliimakaitseleping jõustunud;
- C. arvestades, et 2°C eesmärki praeguse rahvusvahelise kliimakaitse raamistiku abil tõenäoliselt ei saavutata;
- D. arvestades, et õiguslikult siduv rahvusvaheline leping tuleb finaliseerida Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) läbirääkimiste ajal Bonnis (31. mai–11. juuni 2010) või hiljemalt Mexico Citys 29. novembrist 10. detsembrini 2010;
- E. arvestades, et paljud arenenud riigid ja arenguriigid ei toetanud uue rahvusvahelise kliimakaitseraamistiku koostamist ja rakendamist,
1. on pettunud Kopenhaagenis 2009. aasta detsembris toimunud COP15 tulemustes;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA-PROV(2009)0089.

2. on veendunud, et Kopenhaageni kokkulepe on ebapiisav tulemus, millel puudub ambitsioon ja mis ei sisalda kohustusi; ja rõhutab veel kord oma novembri 2009 resolutsiooni kohaselt, et ta on võtnud endale kohustuse sõlmida rahvusvaheline ja õiguslikult siduv kliimakaitse leping;
3. avaldab pettumust ELi ühtsuse puudumise ja COP15 eesistujate käitumise üle lõpläbirääkimistel;
4. soovib tungivalt ELi liikmesriikidel rääkida ühel häälel rahvusvahelistel kliimaläbirääkimistel;
5. palub tungivalt ELi kõrgel esindajal ja kliimameetmete volinikul juhtida ELi kliimadiplomaatia strateegiat; nõuab tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid lepiksid kokku „Mehhiko tegevuskava“ osas, mis sisaldab arutelu kliimapolitiika üle kõikides strateegilistes partnerlustes ning kahe- ja mitmepoolses koostöölepingus, et luua sidusam kliimakaitse välisstrateegia; palub ELil ja selle liikmesriikidel luua „Vastutuse Liit“, mis on avatud kõikidele riikidele, kes peavad kliimamuutust suurimaks ohuks inimkonnale ja on valmis globaalse soojenemise peatamiseks tegutsema;
6. nõuab ELilt kliimakaitse kõrgete eesmärkide säilitamist ja kaaluma ühepoolset kohustust vähendada 2020. aastaks CO₂ heitkoguseid soovitatavalt vahemiku 25–40% ülemises osas võrreldes 1990. aasta tasemega, et näidata juhtpositsiooni rahvusvahelises kliimakaitstes;
7. palub ELil ja selle liikmesriikidel kasutusele võtta nn kliimaõiguse põhimõtte pikaajalises perspektiivis kuni 2050. aastani ja selle järel; toetab seetõttu õigluse klausli lisamist tulevastesse rahvusvahelistesse kliimaläbirääkimistesse;
8. palub arenenud ja arenguriikidel taastada läbirääkimistel kaotatud usaldus ja palub kõikidel Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) osalistel koostada 2010. aasta jooksul rahvusvahelise kliimakaitse õiguslikult siduv raamistik, millele osalised saaksid Mehhikos toimuval COP16/MOP6 alla kirjutada;
9. nõuab 7,2 miljardi euro kiiret eraldamist, mida EL on lubanud anda aastatel 2010–2012 leevendus- ja kohandusmeetmete kiireks rahastamiseks, et edendada metsade kaitset ja rakendada kohanduspoliitikat vähimarenenud riikides ja väikestes saareriikides; palub liikmesriikidel ja komisjonil täielikult tagada kiire rahastamise rahavoogude läbipaistev aruandlus; kutsub kõiki arenenud riike üles võtma kohustuseks maksta õiglase osa Kopenhaageni kokkuleppes lubatud 100 miljardist euro suurusest avalikust rahastamisest, mille abil saaks kiiresti meetmeid rakendada, ja jätkama kiiresti tööd pikaajalise prognoositava rahastamise allikatega, mis erinevad kehtivatest ametliku arenguabi eesmärkidest ajavahemikuks 2012–2020, sealhulgas võtma kasutusele uusi ja uuenduslikke finantsmehhanisme (näiteks finantstehingute maks), et toetada rahvusvahelisi kliimameetmeid;
10. rõhutab, et metsade hävitamine põhjustab vähemalt 15% iga-aastasest kasvuhoonegaaside heitest ja nõuab seetõttu, et keelataks ebaseaduslikult maha võetud puudest tehtud toodete Euroopa turule laskmine, millega saab luua ELi kliimakaitsepolitiika täiendava samba;
11. palub ELil kehtestada finantstehingute 0,01% maks, mis annaks tulu 20 000 miljonit eurot

aastas ja mille abil saaks aidata arenguriikidel võidelda kliimamuutuse vastu ja sellega kohaneda; saadud summad tuleks suunata arenguriikidele, et nad saaksid luua stiimuleid metsade hävitamise, maa seisundi halvenemise ja kõrbestumise vältimiseks;

12. soovib tungivalt USAI ja Hiinal ning ka teistel rahvusvahelistel partneritel võtta endale kliimakaitse rahvusvahelises süsteemiga seotud täiendavaid kohustusi, et jätkata arutelusid ja jõuda suurte eesmärkidega ja õiguslikult siduva rahvusvahelise lepingu sõlmimiseni, mis oleks kooskõlas teaduse viimaste saavutuste ja 2°C eesmärgi täitmisega;
13. kordab oma toetust ÜRO reformiprotsessile ja märgib, et Kopenhaageni kliimakonverentsi tulemused on järjekordne kinnitav näide ÜRO-siseste töömeetodite läbivaatamise vajalikkusest;
14. märgib rahuloluga, et parlamendi delegatsioonile pakuti ELi paviljonis tööruum ja ta sai iga päev teavet nõukogult ja komisjonilt; on siiski mures läbipaistvuse puudumise pärast ja nõuab kodanikuühiskonna tõhusamat kaasamist läbirääkimistesse;
15. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, Euroopa Ülemkogule, kõrgele esindajale, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile palvega levitada seda kõikidele lepinguosalistele, kes ei ole ELi liikmed.